

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 15 września 1923 r.

W sprawie kwalifikacji zawodowych duchownych rzymsko-katolickich do nauczania religii w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dn. 26 września 1922 roku, dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. № 90 poz. 828), po porozumieniu się z właściwymi władzami kościelnymi, zarządza się co następuje:

§ 1. Kwalifikację zawodową do nauczania religii w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych stanowią dla duchownych rzymsko-katolickich:

- a) stopień naukowy uniwersytecki: doktora, magistra lub licencjanta, otrzymany na wydziale teologii katolickiej uniwersytetu lub zakładu teologicznego w Polsce lub jednego z uniwersytetów i zakładów teologicznych zagranicznych, których świadectwa uzasadniają w myśl obowiązujących przepisów prawo do dodatku za studja wyższe;
- b) świadectwo złożenia egzaminu pedagogicznego na prefekta przed komisją biskupią wraz ze świadectwem ukończenia studjów teologicznych w uniwersytetach i zakładach teologicznych albo w tych djecezjalnych seminarjach duchownych w Polsce, w których do przyjęcia wymagane jest świadectwo dojrzałości ze szkoły średniej ogólnokształcącej.

§ 2. Do udzielania nauki religii potrzebuje duchowny rzymsko-katolicki oprócz kwalifikacji naukowych jeszcze misji kanonicznej, udzielonej mu przez właściwego Biskupa.

Przepisy przejściowe.

§ 3. Za posiadających kwalifikacje naukowe i zawodowe do nauczania religii rz.-k. w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich uważa się również duchownych rzymsko-katolickich, którzy:

- a) przed upływem roku 1917 ukończyli Akademię duchowną w Petersburgu ze stopniem doktora, magistra, kandydata lub ukończonego studenta;
- b) posiadają świadectwo ukończenia studjów teologicznych w seminarjum duchownym oraz dyplom ukończenia studjum pedagogicznego, wydany przez państwową komisję egzaminacyjną przy państwowym Instytucie Pedagogicznym w Warszawie;
- c) którym przyznano prawo pobierania dodatku za studja wyższe na mocy art. 15 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, preparand oraz wizytatorów szkół (Dz. U. R. P. № 65 poz. 433) oraz w myśl art. 17 rozporządzenia Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministra b. Dzielnic Pruskiej z dnia 25 października 1920 r. w celu wykonania ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów (Dz. U. R. P. № 103 poz. 688);
- d) byli w czynnej służbie nauczycielskiej w czasie wejścia w życie przytoczonej na wstępie ustawy, a przed upływem 1921 r. ukończyli 30 lat życia, odbyli sześć semestrów wyższych studjów teologicznych w charakterze studentów oraz 5-letnią praktykę szkolną, z czego co najmniej 2 lata w szkołach średnich ogólnokształcących w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, jeżeli Minister W. R. i O. P. na wniosek właściwego Ordynarjatu bisku-

piego uzna 1) praktykę za zadawalniającą, 2) studja wyższe za dostatecznie udowodnione świadectwami prac seminaryjnych lub egzaminów półrocznych;

- e) byli w czynnej służbie nauczycielskiej w czasie wejścia w życie przytoczonej na wstępie ustawy i choć nie mogą się wykazać studjami wyższemi w zakresie wskazanym w punkcie d) czynią jednak zadość wymienionym tam innym warunkom, — jeśli Minister W. R. i O. P. na wniosek właściwego Ordynarjatu biskupiego uzna ich pracę naukową lub pedagogiczną za wybitną;
- f) byli w czynnej służbie nauczycielskiej w chwili wejścia w życie przytoczonej na wstępie ustawy i przed upływem 1921 r. ukończyli przynajmniej 45 lat życia oraz 12 lat pracy szkolnej nauczycielskiej w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, z czego conajmniej 5 lat w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeśli Minister W. R. i O. P. na wniosek właściwego Ordynarjatu biskupiego uzna pracę tę za owocną;
- g) byli w czynnej służbie nauczycielskiej przed końcem 1921 r., wykażą się conajmniej trzyletnią, przez Ministra W. R. i O. P. na wniosek właściwego Ordynarjatu biskupiego za zadawalniającą uznaną praktyką nauczycielską w szkole średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiem w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, przesłuchają 3 wakacyjne kursy ministerjalne katechetyczne i zdadzą z przesłuchanego materiału zadowalniająco egzamin na prefekta przed komisją biskupią.

§ 4. Duchownym rz. katolickim, którzy uzyskają kwalifikacje naukowe i zawodowe do nauczania religii w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich na zasadzie § 3 d) e) f) g) oraz tym z duchownych wymienionych w § 3 lit. c, którzy nie posiadają dyplomów na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących lub seminarjów nauczy-

cielskich dyplomy takie wyda Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Duchowni rz. katoliccy, którzy nie posiadają kwalifikacji, określonych jednym z powyższych artykułów, a nie postarają się o ich nabycie przed ukończeniem 1928 r., tracą prawo nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Głabiński

Sprostowania:

- a) W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1923 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych duchownych rzymsko-katolickich do nauczania religii w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. № 100 poz. 792) w p. § 3 p. d należy po słowach: „w szkołach średnich ogólnokształcących” wstawić słowa: „lub w seminarjach nauczycielskich”.